



# MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 194

PARTEA I  
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 26 martie 2003

## SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
<b>LEGI ȘI DECRETE</b>			
75.	2	82.	6-7
— Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 164/2002 privind plata obligațiilor bugetare scadente la data de 25 decembrie 2002.....		— Lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 38/2002 pentru modificarea și completarea Legii nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului.....	
118.	2	126.	8
— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 164/2002 privind plata obligațiilor bugetare scadente la data de 25 decembrie 2002 .....		— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 38/2002 pentru modificarea și completarea Legii nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului.....	
★			
78.	3	83.	8
— Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 102/2002 privind unele măsuri pentru stimularea cererii de atribuire a folosinței gratuite și a investițiilor în imobilele ce fac obiectul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 168/2001 privind punerea în valoare a construcțiilor zootehnice dezafectate, destinate creșterii, îngrășării și exploatării animalelor, precum și a fabricilor de nutrețuri combinate dezafectate.....		— Lege privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/1999 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare.....	
121.	4	127.	8
— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 102/2002 privind unele măsuri pentru stimularea cererii de atribuire a folosinței gratuite și a investițiilor în imobilele ce fac obiectul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 168/2001 privind punerea în valoare a construcțiilor zootehnice dezafectate, destinate creșterii, îngrășării și exploatării animalelor, precum și a fabricilor de nutrețuri combinate dezafectate .....		— Decret pentru promulgarea Legii privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/1999 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare .....	
★			
80.	4	116.	9
— Lege privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 211/1999 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare.....		— Decret pentru numirea unui judecător financiar.....	
123.	5	<b>DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE</b>	
— Decret pentru promulgarea Legii privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 211/1999 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare .....		Decizia nr. 28 din 28 ianuarie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 46 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989 .....	
★			
81.	5	Decizia nr. 31 din 28 ianuarie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 din Legea nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat.....	
— Lege privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 22/1999 pentru modificarea art. 13 alin. 3 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, aprobată și modificată prin Legea nr. 108/1996 .....		Decizia nr. 58 din 6 februarie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 alin. 1 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, ale art. 215 alin. 3 din Codul penal și ale art. 7 alin. (4) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat .....	
124.	6	13-15	
— Decret pentru promulgarea Legii privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 22/1999 pentru modificarea art. 13 alin. 3 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, aprobată și modificată prin Legea nr. 108/1996.....		<b>ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE</b>	
★			
		185.	16
		— Ordin al ministrului sănătății și familiei pentru aprobarea Normelor tehnice privind asigurarea curățeniei, dezinfecției, efectuarea sterilizării și păstrarea sterilității obiectelor și materialelor sanitare în unitățile sanitare de stat și private.....	

# LEGI ȘI DECRETE

## PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

### LEGE

#### **pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 164/2002 privind plata obligațiilor bugetare scadente la data de 25 decembrie 2002**

**Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 164 din 20 noiembrie 2002 privind plata obligațiilor bugetare scadente la data de 25 decembrie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 865 din 29 noiembrie 2002.

*Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 17 decembrie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.*

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR  
**VALER DORNEANU**

*Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 13 februarie 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.*

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,  
**DORU IOAN TĂRĂCILĂ**

București, 12 martie 2003.  
Nr. 75.

## PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

### DECRET

#### **privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 164/2002 privind plata obligațiilor bugetare scadente la data de 25 decembrie 2002**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

**Președintele României** d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 164/2002 privind plata obligațiilor bugetare scadente la data de 25 decembrie 2002 și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI  
**ION ILIESCU**

București, 11 martie 2003.  
Nr. 118.

## PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

## L E G E

**pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 102/2002 privind unele măsuri pentru stimularea cererii de atribuire a folosinței gratuite și a investițiilor în imobilele ce fac obiectul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 168/2001 privind punerea în valoare a construcțiilor zootehnice dezafectate, destinate creșterii, îngrășării și exploatării animalelor, precum și a fabricilor de nutrețuri combinate dezafectate**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

**Articol unic.** — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102 din 29 august 2002 privind unele măsuri pentru stimularea cererii de atribuire a folosinței gratuite și a investițiilor în imobilele ce fac obiectul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 168/2001 privind punerea în valoare a construcțiilor zootehnice dezafectate, destinate creșterii, îngrășării și exploatării animalelor, precum și a fabricilor de nutrețuri combinate dezafectate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 673 din 11 septembrie 2002, cu următoarele modificări și completări:

**1. Alineatul (1) al articolului 1 va avea următorul cuprins:**

„Art. 1. — (1) În vederea stimulării cererii de atribuire a folosinței gratuite și a investițiilor în imobilele ce fac obiectul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 168/2001 privind punerea în valoare a construcțiilor zootehnice dezafectate, destinate creșterii, îngrășării și exploatării animalelor, precum și a fabricilor de nutrețuri combinate dezafectate, aprobată cu modificări prin Legea nr. 387/2002, la data încheierii contractului prevăzut la art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2001, cu modificările ulterioare, se suspendă orice procedură de executare silită pornită de creditor și orice ofertă de vânzare asupra imobilelor a căror folosință gratuită a fost acordată sau urmează să fie acordată prin contract.“

**2. La articolul 2, litera a) a alineatului (1) se abrogă.**

**3. La articolul 2, litera b) a alineatului (1) și alineatul (2) vor avea următorul cuprins:**

„b) la data încheierii contractelor de vânzare-cumpărare, potrivit dispozițiilor art. 7 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2001, cu modificările ulterioare; valoarea creanțelor creditorilor se diminuează în acest caz proporțional cu partea care se distribuie acestora din prețul obținut din vânzarea imobilelor, conform ordinii de preferință stabilite prin lege, activul în cauză rămânând liber de sarcină;

.....  
(2) În cazul prevăzut la alin. (1) lit. c), la data reluării procedurilor de executare se reiau totodată și calculul majorărilor, penalităților și/sau dobânzilor aferente debitorilor rămase de plată, precum și cursul prescripției drepturilor de creanță.“

**4. După articolul 4 se introduce articolul 4<sup>1</sup> cu următorul cuprins:**

„Art. 4<sup>1</sup>. — Societățile comerciale care au în patrimoniu bunuri care fac obiectul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 168/2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 387/2002, nu se supun prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 56/2002 privind programul de măsuri de restructurare financiară a creanțelor deținute de Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Bancare asupra agenților economici din sectorul agricol, aprobată prin Legea nr. 510/2002, pentru creanțele aferente acestor bunuri.“

*Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 6 februarie 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.*

PREȘEDINTELE SENATULUI  
**NICOLAE VĂCĂROIU**

*Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 18 februarie 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.*

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR  
**VALER DORNEANU**

București, 12 martie 2003.  
Nr. 78.

**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T**

**privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 102/2002 privind unele măsuri pentru stimularea cererii de atribuire a folosinței gratuite și a investițiilor în imobilele ce fac obiectul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 168/2001 privind punerea în valoare a construcțiilor zootehnice dezafectate, destinate creșterii, îngrijirii și exploatării animalelor, precum și a fabricilor de nutrețuri combinate dezafectate**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

**Președintele României d e c r e t e a z ă:**

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 102/2002 privind unele măsuri pentru stimularea cererii de atribuire a folosinței gratuite și a investițiilor în imobilele ce fac obiectul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 168/2001 privind

punerea în valoare a construcțiilor zootehnice dezafectate, destinate creșterii, îngrijirii și exploatării animalelor, precum și a fabricilor de nutrețuri combinate dezafectate și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI  
**ION ILIESCU**

București, 11 martie 2003.  
Nr. 121.

★

**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****L E G E**

**privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 211/1999 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare**

**Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se respinge Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 211 din 29 decembrie 1999 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 11/1996

privind executarea creanțelor bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 649 din 30 decembrie 1999.

*Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 21 septembrie 2000, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.*

PREȘEDINTELE SENATULUI  
**NICOLAE VĂCĂROIU**

*Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 18 februarie 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.*

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR  
**VALER DORNEANU**

București, 12 martie 2003.  
Nr. 80.

## PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

## D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 211/1999  
pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 11/1996  
privind executarea creanțelor bugetare**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

**Președintele României d e c r e t e a z ă:**

Articol unic. — Se promulgă Legea privind respingerea nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare și se Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 211/1999 pentru dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al modificarea și completarea Ordonanței Guvernului României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI  
**ION ILIESCU**

București, 11 martie 2003.  
Nr. 123.

★

## PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

## L E G E

**privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 22/1999  
pentru modificarea art. 13 alin. 3 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996  
privind executarea creanțelor bugetare, aprobată și modificată prin Legea nr. 108/1996**

**Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se respinge Ordonanța de urgență a executarea creanțelor bugetare, aprobată și modificată prin Guvernului nr. 22 din 24 martie 1999 pentru modificarea Legea nr. 108/1996, publicată în Monitorul Oficial al art. 13 alin. 3 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 privind României, Partea I, nr. 124 din 25 martie 1999.

*Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 21 septembrie 2000, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.*

PREȘEDINTELE SENATULUI  
**NICOLAE VĂCĂROIU**

*Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 18 februarie 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.*

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR  
**VALER DORNEANU**

București, 12 martie 2003.  
Nr. 81.

## PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

## D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 22/1999  
pentru modificarea art. 13 alin. 3 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996  
privind executarea creanțelor bugetare, aprobată și modificată prin Legea nr. 108/1996**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

**Președintele României d e c r e t e a z ă:**

Articol unic. — Se promulgă Legea privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 22/1999 pentru modificarea art. 13 alin. 3 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, aprobată și modificată prin Legea nr. 108/1996, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI  
**ION ILIESCU**

București, 11 martie 2003.  
Nr. 124.



## PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

## L E G E

**privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 38/2002  
pentru modificarea și completarea Legii nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare  
și a falimentului**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

**Articol unic.** — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 38 din 30 ianuarie 2002 pentru modificarea și completarea Legii nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, adoptată în temeiul art. 1 pct. III.4 din Legea nr. 751/2001 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 95 din 2 februarie 2002, cu următoarele modificări și completări:

**1. La articolul I, partea introductivă a punctului 18 și alineatele (4<sup>3</sup>) și (4<sup>4</sup>), care se introduc după alineatul (4<sup>2</sup>) al articolului 17, vor avea următorul cuprins:**

„18. **La articolul 17, după alineatul (4) se introduc alineatele (4<sup>1</sup>)—(4<sup>4</sup>) cu următorul cuprins:**

«(4<sup>3</sup>) Înainte de desemnarea sa administratorul trebuie să facă dovada că este asigurat pentru răspundere profesională, prin subscrierea unei polițe de asigurare valabile care să acopere eventualele prejudicii cauzate în îndeplinirea atribuțiilor sale. Riscul asigurat trebuie să reprezinte consecința activității administratorului pe perioada exercitării calității sale.

(4<sup>4</sup>) Este interzis administratorului, sub sancțiunea revocării din funcție și a reparării eventualelor prejudicii cauzate, să diminueze, în mod direct sau indirect, valoarea sumei asigurate prin contractul de asigurare.»“

**2. La articolul I punctul 23, articolul 20 va avea următorul cuprins:**

„Art. 20. — (1) Judecătorul-sindic va sancționa cu amendă judiciară de la 5.000.000 lei la 10.000.000 lei refuzul, fără motive temeinice, al practicianului în reorganizare și lichidare de a accepta desemnarea ca administrator.

(2) În exercitarea atribuției de control prevăzute la art. 10 alin. (1) lit. c) judecătorul-sindic poate desființa măsurile ilegale luate de administrator, chiar dacă nu au fost contestate, putând, dacă va considera necesar, să citeze în Camera de consiliu administratorul și persoanele interesate.

(3) În orice stadiu al procedurii, pentru motive temeinice, judecătorul-sindic poate dispune, prin încheiere irevocabilă, înlocuirea administratorului.

(4) În vederea adoptării măsurii menționate la alin. (3), judecătorul-sindic îi va cita în Camera de consiliu pe administrator și comitetul creditorilor.

(5) Judecătorul-sindic va sancționa administratorul cu amendă judiciară de la 5.000.000 lei la 20.000.000 lei în cazul în care acesta, din culpă sau cu rea-credință, nu își îndeplinește sau îndeplinește cu întârziere atribuțiile prevăzute de lege sau stabilite de judecătorul-sindic.

(6) Dacă prin fapta prevăzută la alin. (5) administratorul a cauzat un prejudiciu, judecătorul-sindic va putea, la cererea oricărei părți interesate, să-l oblige pe administrator la acoperirea prejudiciului produs.

(7) În cazul amenzilor și al despăgubirii prevăzute la alin. (1), (5) și (6), urmează a se aplica în mod corespunzător dispozițiile art. 108<sup>4</sup> și 108<sup>5</sup> din Codul de procedură civilă.“

**3. La articolul I punctul 59, alineatul (3) al articolului 68 va avea următorul cuprins:**

„(3) Dacă în condițiile alin. (1) pot fi confirmate mai multe planuri, judecătorul-sindic va confirma planul debitorului. Dacă planul debitorului nu întrunește condițiile prevăzute la alin. (1), judecătorul-sindic va confirma planul care este acceptat de cele mai multe categorii defavorizate.“

**4. La articolul I, după punctul 109 se introduce punctul 109<sup>1</sup> cu următorul cuprins:**

„109<sup>1</sup>. *După capitolul IV se introduce capitolul IV<sup>1</sup> cu următorul cuprins:*

«CAPITOLUL IV<sup>1</sup>

**Infrațiuni și pedepse**

Art. 127<sup>1</sup>. — Constituie infracțiunea de bancrută frauduloasă și se sancționează cu pedeapsa prevăzută la art. 276 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fapta persoanei care:

a) falsifică, sustrage sau distruge evidențele debitorilor prevăzuți la art. 1 lit. b) și c) ori ascunde o parte din activul averii acestora;

b) înfățișează datorii inexistente sau prezintă în registrele debitorilor prevăzuți la art. 1 lit. b) și c), în alt act sau în situația financiară sume nedatorate, fiecare dintre aceste fapte fiind săvârșită în vederea diminuării aparente a valorii activelor;

c) înstrăinează, în fraudă creditorilor, în caz de insolvență a debitorilor prevăzuți la art. 1 lit. b) și c), o parte însemnată din active.

Art. 127<sup>2</sup>. — (1) Infracțiunea de gestiune frauduloasă, prevăzută la art. 214 alin. 1 din Codul penal, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 8 ani, atunci când este săvârșită de administratorul ori lichidatorul averii

debitorului, precum și de către orice reprezentant sau prepus al acestuia.

(2) Infracțiunea de gestiune frauduloasă, prevăzută la art. 214 alin. 2 din Codul penal, se pedepsește cu închisoare de la 5 la 12 ani, atunci când este săvârșită de administratorul ori lichidatorul averii debitorului, precum și de către orice reprezentant sau prepus al acestuia, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă.

(3) Tentativa infracțiunilor prevăzute la alin. (1) și (2) se pedepsește.

Art. 127<sup>3</sup>. — (1) Însușirea, folosirea sau traficul de către administratorul ori lichidatorul averii debitorului, precum și de către orice reprezentant sau prepus al acestuia de bani, valori ori alte bunuri pe care le gestionează sau le administrează constituie infracțiunea de delapidare și se pedepsește cu închisoare de la un an la 15 ani și interzicerea unor drepturi.

(2) În cazul în care delapidarea a avut consecințe deosebit de grave, pedeapsa este închisoarea de la 10 ani la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.

(3) Tentativa infracțiunilor prevăzute la alin. (1) și (2) se pedepsește.

Art. 127<sup>4</sup>. — Fapta persoanei care, în nume propriu sau prin persoane interpuse, solicită înregistrarea unei cereri de admitere a unei creanțe inexistente asupra averii debitorului se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă.

Art. 127<sup>5</sup>. — Infracțiunile prevăzute la art. 127<sup>1</sup>—127<sup>4</sup> se judecă în primă instanță de tribunal și în procedură de urgență.»“

**5. Alineatul (1) al articolului III va avea următorul cuprins:**

„Art. III. — (1) Exercițiul acțiunilor sau, după caz, efectuarea procedurilor prevăzute de Legea nr. 64/1995 se suspendă, la cererea instituției publice implicate, față de societățile comerciale la care statul sau o autoritate a administrației publice locale deține majoritatea din capitalul social, care înregistrează obligații bugetare de peste jumătate din totalul datoriilor înscrise în evidența contabilă, aflate în proces de privatizare, cuprinse în programe speciale care să conducă la creșterea atractivității acestora pentru privatizare ori pentru care s-au înregistrat scrisori de intenție pentru achiziționarea pachetului de acțiuni.“

*Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 13 februarie 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.*

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,  
**DORU IOAN TĂRĂCILĂ**

*Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 18 februarie 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.*

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR  
**VALER DORNEANU**

**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****DECRET****pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 38/2002 pentru modificarea și completarea Legii nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

**Președintele României** d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 38/2002 pentru modificarea și completarea Legii nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI  
**ION ILIESCU**

București, 12 martie 2003.  
Nr. 126.

**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

**LEGE****privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/1999 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare**

**Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se respinge Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41 din 8 aprilie 1999 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 148 din 8 aprilie 1999.

*Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 21 septembrie 2000, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.*

PREȘEDINTELE SENATULUI  
**NICOLAE VĂCĂROIU**

*Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 18 februarie 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.*

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR  
**VALER DORNEANU**

București, 13 martie 2003.  
Nr. 83.

**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****DECRET****pentru promulgarea Legii privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/1999 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

**Președintele României** d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/1999 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI  
**ION ILIESCU**

București, 12 martie 2003.  
Nr. 127.





## PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

**DECRET**  
**pentru numirea unui judecător financiar**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României, precum și ale art. 106 alin. (1) din Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere propunerea plenului Curții de Conturi, potrivit Hotărârii nr. 32 din 27 februarie 2003,

**Președintele României** d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Domnul Valeriu Rădulescu se numește în funcția de judecător financiar în cadrul Colegiului Jurisdicțional Ilfov, pe un termen de 6 ani.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI  
**ION ILIESCU**

București, 11 martie 2003.  
 Nr. 116.

**DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**

**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ**

**DECIZIA Nr. 28**

**din 28 ianuarie 2003**

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 46 alin. (3)  
 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv  
 în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989**

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Florentina Baltă	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 46 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Constantin Dinu și Mariela Dinu în Dosarul nr. 988/2002 al Judecătoria Sectorului 2 București.

La apelul nominal sunt prezenți autorii excepției, prin avocat. Este prezent, de asemenea, Constantin Giurgea, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul autorilor excepției solicită admiterea excepției, pentru aceleași motive pe care le-a invocat în fața instanței de judecată.

Partea Constantin Giurgea solicită respingerea excepției, depunând în susținere note scrise.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției, ca fiind inadmisibilă, arătând că asupra constituționalității textului de lege criticat Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 98/2002, declarând textul neconstituțional.

C U R T E A,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 27 iunie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 988/2002, **Judecătoria Sectorului 2 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 46 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989**, excepție ridicată de Constantin Dinu și Mariela Dinu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii excepției consideră că dispozițiile art. 46 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 contravin prevederilor art. 15 alin. (2), art. 16 alin. (1) și ale art. 41 alin. (2) din Constituție.

**Instanța de judecată** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18<sup>1</sup> din Legea nr. 35/1997, s-a solicitat punctul de vedere al Avocatului Poporului.

**Guvernul** arată că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, întrucât asupra constituționalității dispozițiilor art. 46 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 98/2002, statuând că aceste dispoziții sunt neconstituționale.

**Avocatul Poporului** arată, de asemenea, că asupra constituționalității dispozițiilor art. 46 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 98/2002, declarând textul neconstituțional.

**Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

#### CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, precum și cel al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 46 alin. (3) din Legea nr. 10/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 14 februarie 2001, care prevăd că *„Actele juridice de înstrăinare, inclusiv cele făcute în cadrul procesului de privatizare, având ca obiect imobilele prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. b), sunt lovite de nulitate absolută, buna-credință neputând fi invocată în aceste cazuri”*.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 46 alin. (3) din Legea nr. 10/2001

au mai fost supuse controlului de constituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 98 din 21 martie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 301 din 8 mai 2002, Curtea a constatat că aceste dispoziții sunt neconstituționale.

În considerentele acestei decizii Curtea a reținut că după intrarea în vigoare a Legii nr. 112/1995 nu a mai fost interzisă vânzarea imobilelor din categoria prevăzută la art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 10/2001 și că nici o dispoziție legală nu a prevăzut nulitatea unor asemenea contracte de vânzare-cumpărare, astfel că dispozițiile art. 46 alin. (3) din Legea nr. 10/2001, prin care se sancționează cu nulitate absolută actele juridice încheiate anterior intrării în vigoare a acestei legi, dar cu respectarea reglementărilor legale aplicabile la data respectivă, au efecte retroactive și sunt contrare principiului neretroactivității legii, cu excepția legii penale mai favorabile, principiu consacrat de art. 15 alin. (2) din Constituție.

Prin aceeași decizie Curtea a mai constatat că dispozițiile art. 46 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 încalcă și principiul egalității cetățenilor în fața legii, consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituție, prin aceea că înlătură beneficiul bunei-credințe în privința vânzării-cumpărării unei categorii de imobile preluate de stat în mod abuziv, instituind astfel un tratament juridic discriminatoriu pentru unii cetățeni, care, de fapt, se află într-o situație identică cu cea a altor cumpărători, ale căror acte de cumpărare își păstrează valabilitatea dacă au fost încheiate cu bună-credință.

Potrivit art. 23 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, nu pot face obiectul excepției de neconstituționalitate prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale, iar conform alin. (6) al aceluiași articol, într-o asemenea situație instanța judecătorească are obligația de a respinge ea însăși excepția ridicată, fără a mai sesiza Curtea Constituțională.

În raport cu aceste reglementări Curtea reține că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 46 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 a fost ridicată la data de 27 iunie 2002, deci la o dată ulterioară pronunțării Deciziei nr. 98/2002, excepția urmând a fi respinsă, ca fiind inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (3) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

#### CURTEA

În numele legii

#### D E C I D E:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 46 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Constantin Dinu și Mariela Dinu în Dosarul nr. 988/2002 al Judecătoriei Sectorului 2 București.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 ianuarie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,  
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,  
**Maria Bratu**

## CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 31  
din 28 ianuarie 2003referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 din Legea nr. 164/2001  
privind pensiile militare de stat

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Aurelia Popa	— procuror
Mădălina Ștefania Diaconu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 din Legea nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, excepție ridicată de Mihai Hitruc în Dosarul nr. 4.116/2002 al Tribunalului Iași.

La apelul nominal răspunde, personal, autorul excepției, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele Curții dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 433C/2002. La apelul nominal în acest dosar răspunde, de asemenea, personal, autorul excepției, Ioan Barbu Ciochină, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Din oficiu, Curtea pune în discuție problema conexării celor două dosare, având în vedere identitatea de obiect a acestora.

Autorii excepțiilor de neconstituționalitate și reprezentantul Ministerului Public arată că sunt de acord cu conexarea.

Curtea, în temeiul art. 16 din Legea nr. 47/1992, republicată, coroborat cu art. 164 din Codul de procedură civilă, dispune conexarea Dosarului nr. 433C/2002 la Dosarul nr. 432C/2002, care este primul înregistrat.

Mihai Hitruc solicită admiterea excepției, arătând că art. 25 din Legea nr. 164/2001 este vădit neconstituțional, în raport cu art. 16 alin. (1) din Legea fundamentală. Plafonând valoarea pensiei la 100% din baza de calcul, textul criticat pune statul în imposibilitatea de a-i acorda și pensia suplimentară, pentru că a cotizat, în condițiile legii. Autorul excepției arată că, spre deosebire de Legea nr. 164/2001, Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale nu prevede această plafonare a pensiei, ceea ce pune cetățenii beneficiari ai regimului pensiilor militare de stat într-o situație inechitabilă în raport cu beneficiarii sistemului de pensii reglementat de Legea nr. 19/2000. Uniformizarea modului de calculare a pensiilor, până la 100% din baza de calcul, nu ține seama de diferențele esențiale care există între cele două categorii de persoane, printre care condițiile speciale de muncă stabilite pentru militari, care îi îndreptătesc pe aceștia la un mod de calculare a pensiei mai avantajos. De asemenea, consideră că, în temeiul art. 992 din Codul civil, prin aplicarea art. 25 din Legea nr. 164/2001 operează o îmbogățire fără justă cauză în favoarea statului. Plafonarea pensiei la 100% din baza de calcul echivalează cu refuzul de a înapoia pensionarului, sub formă de pensie

suplimentară, acele sume de bani cu care a contribuit, de-a lungul vieții active, la fondul suplimentar de pensii.

Ioan Barbu Ciochină solicită, de asemenea, admiterea excepției de neconstituționalitate, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale și argumente de drept comparat. Arată că prin plafonarea pensiei la 100% din baza de calcul categoriilor diferite de militari vor obține, în final, aceeași pensie, deși au vechime în muncă diferită și au muncit în condiții diferite. Arată că din punct de vedere al stabilirii pensiei există o asemănare între statutul militarilor și cel al magistraților, având în vedere incompatibilitățile și privațiunile inerente acestor profesii.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca fiind neîntemeiată. În acest sens, arată că plafonarea pensiei la 100% din baza de calcul reprezintă o chestiune de oportunitate legislativă, care excede competenței Curții Constituționale.

## CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin încheierile din 19 septembrie 2002, **Tribunalul Iași a sesizat Curtea Constituțională cu excepțiile de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 din Legea nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat**, excepții ridicate de Mihai Hitruc și de Ioan Barbu Ciochină în dosarele nr. 4.116/2002 și, respectiv, nr. 4.235/2002 ale aceleiași instanțe.

**În motivarea excepțiilor de neconstituționalitate** autorii acestora au arătat că, plafonând pensia de serviciu la 100% din baza de calcul, dispozițiile art. 25 din Legea nr. 164/2001 sunt vădit discriminatorii, încălcând principiul egalității în drepturi a cetățenilor, consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituție, deoarece pensionarii cu o prestație mai îndelungată pierd anumite procente din baza de calcul, iar cei cu o vechime mai redusă își primesc integral drepturile.

**Tribunalul Iași** apreciază că excepțiile sunt neîntemeiate. În acest sens, arată că dispozițiile legale criticate nu instituie discriminări între cetățeni și nu încalcă principiul egalității consacrat de prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție, deoarece, după cum a statuat Curtea Constituțională în jurisprudența sa, principiul egalității în drepturi a cetățenilor impune un tratament juridic identic numai în situații egale.

În conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, potrivit dispozițiilor art. 18<sup>1</sup> din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, a fost solicitat și punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

**Guvernul** consideră că excepția ridicată este neîntemeiată, întrucât „art. 25 și art. 78 din Legea nr. 164/2001, republicată, nu instituie nici o discriminare, în sensul criteriilor prevăzute la art. 4 alin. (2) din Constituție”, iar

dispozițiile acestor texte de lege sunt, deopotrivă, aplicabile pentru toate cadrele militare aflate în situații identice. Pe de altă parte, Guvernul arată că „stabilirea unui procent maxim din baza de calcul folosită la determinarea cuantumului pensiei de serviciu este o problemă de oportunitate, în competența exclusivă a legiuitorului”.

**Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile art. 25 și 78 din Legea nr. 164/2001 sunt constituționale. În acest sens, arată că „din economia legii rezultă că aceste articole din lege nu contravin dispozițiilor constituționale, prevăzute de art. 16 alin. (1)”, iar plafonarea pensiei la 100% din baza de calcul se aplică tuturor categoriilor de pensionari, beneficiari ai pensiei militare de stat.

**Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au transmis punctele lor de vedere cu privire la excepția ridicată.

#### CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 25 din Legea nr. 164/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 183 din 10 aprilie 2001, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 748 din 14 octombrie 2002. Textul criticat are următorul conținut: „*Pensia de serviciu stabilită în condițiile prezentei legi nu poate fi mai mare de 100% din baza de calcul folosită la stabilirea pensiei.*”

Autorii excepției susțin că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale înscrise în art. 16 alin. (1) din Legea fundamentală, conform căreia „*Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.*”

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) și (4) din Legea nr. 47/1992, republicată,

#### CURTEA

În numele legii

#### D E C I D E:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 din Legea nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, excepție ridicată de Mihai Hitruc în Dosarul nr. 4.116/2002 al Tribunalului Iași și de Ioan Barbu Ciochină în Dosarul nr. 4.235/2002 al aceleiași instanțe.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 ianuarie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,  
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că dispozițiile art. 25 din Legea nr. 164/2001 trebuie coroborate cu cele ale art. 24 și 78 alin. (1) din aceeași lege, potrivit căreia:

— Art. 24: „*Cadrele militare care au o vechime în serviciu mai mare de 30 de ani bărbații și 25 de ani femeile beneficiază, pentru fiecare an în plus, de un spor la pensie de 2% din baza de calcul folosită la stabilirea pensiei.*”;

— Art. 78 alin. (1); „*Pentru cadrele militare în activitate care se pensionează în condițiile prezentei legi și care au contribuit la fondul de pensie suplimentară se acordă la stabilirea pensiei, în condițiile art. 22—24, un spor procentual de:*

- a) 3% pentru o vechime a contribuției între 5—15 ani;
- b) 6% pentru o vechime a contribuției între 15—25 ani;
- c) 9% pentru o vechime a contribuției peste 25 de ani.”

Textul art. 25 din Legea nr. 164/2001 nu conține nici o dispoziție discriminatorie și nu instituie privilegii. În acest text se enunță doar principiul general valabil în sistemul public de pensii, potrivit căruia cuantumul pensiei nu poate depăși venitul în mod obligatoriu asigurat în cadrul asigurărilor sociale de stat. Cu respectarea acestui principiu, fiecare pensionar militar beneficiază de pensie în cuantumul rezultat în raport cu vechimea în activitate și venitul realizat anterior pensionării. Referirea autorilor excepției la inegalitatea dintre beneficiarii sistemului public de pensii și cei ai sistemului pensiilor militare nu constituie un argument în favoarea admiterii excepției, deoarece, în general, pensiile militare sunt chiar mai avantajoase decât cele reglementate de Legea nr. 19/2000, putând ajunge la nivelul venitului brut din ultima lună de activitate. De asemenea, aceste pensii sunt mai avantajoase decât cele ale magistraților, la care baza de calcul este valoarea netă a indemnizațiilor realizate, iar nu cea brută, cum este cazul militarilor.

Curtea nu poate reține nici argumentul îmbogățirii statului fără justă cauză, ca urmare a plafonării pensiei la 100% din baza de calcul a acesteia, deoarece, pe de o parte, dispozițiile art. 992 din Codul civil nu sunt aplicabile în speță, iar pe de altă parte, controlul de constituționalitate implică examinarea conformității textului criticat cu Legea fundamentală, iar nu cu un alt text de lege.

Magistrat-asistent,  
**Mădălina Ștefania Diaconu**

## CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

## DECIZIA Nr. 58

din 6 februarie 2003

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 alin. 1 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, ale art. 215 alin. 3 din Codul penal și ale art. 7 alin. (4) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat**

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 alin. 1 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, ale art. 215 alin. 3 din Codul penal și ale art. 7 alin. (4) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, excepție ridicată de Dorin Andronic în Dosarul nr. 404/2000 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 4 februarie 2003 și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la 6 februarie 2003.

## CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 4 septembrie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 404/2000, **Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 alin. 1 din Legea nr. 92/1992, ale art. 215 alin. 3 din Codul penal și ale art. 7 alin. (4) din Legea nr. 51/1995.** Excepția a fost ridicată de Dorin Andronic, inculpat apelant în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că dispozițiile art. 17 alin. 1 din Legea nr. 92/1992 sunt contrare prevederilor art. 11 și 20 din Constituție, cu referire la dispozițiile art. 6 pct. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privitoare la dreptul la un proces echitabil. Se afirmă că un singur judecător nu poate asigura și garanta imparțialitatea judecării unei cauze, iar ca argument se invocă existența unui proiect de lege pentru organizarea

judecătorească care prevede că, în primă instanță, cauzele urmează să fie judecate de complete formate din doi judecători.

Dispozițiile art. 215 alin. 3 din Codul penal sunt considerate de autorul excepției ca fiind în contradicție cu prevederile art. 11, 20, art. 23 alin. (9) și ale art. 134 alin. (2) lit. a) din Legea fundamentală. Se arată în acest sens că textul de lege criticat „încalcă libertatea comerțului, libertatea contractuală și în același timp statuează o sancțiune penală în condițiile în care eroarea contractuală nu poate fi sancționată decât cu sancțiunea civilă a nulității“. De asemenea, se susține că „sancțiunea penală a erorii contractuale contravine și art. 1 din Protocolul nr. 4 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care statuează imposibilitatea sancțiunilor penale în materia obligațiilor contractuale“.

Referitor la dispozițiile art. 7 alin. (4) din Legea nr. 51/1995, autorul excepției susține că acestea încalcă prevederile art. 16 din Constituție, referitoare la egalitatea în drepturi, și pe cele ale art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la interzicerea discriminării. Se apreciază că dispozițiile legale criticate reglementează un statut privilegiat pentru avocații străini în exercitarea activităților profesionale de asistență și reprezentare juridică, față de alte categorii de juriști ce exercită activități profesionale în România, permițând avocaților străini să-și exercite activitățile profesionale prin forme specifice de exercitare a acestor activități, înființate în străinătate, respectiv societăți de exercițiu liberal al activităților de consultanță, asistență și reprezentare juridică tip societate cu răspundere limitată sau societate pe acțiuni.

**Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția penală** consideră excepția neîntemeiată. În ceea ce privește dispozițiile art. 17 alin. 1 din Legea nr. 92/1992, se arată că acestea nu pot fi considerate neconstituționale, deoarece Legea nr. 92/1992, fiind o lege organică, stabilește componența completului de judecată investit cu soluționarea cauzelor cu grad sporit de dificultate, principiile ce trebuie să guverneze activitatea de judecată desfășurată de către un magistrat judecător, conduita pe care trebuie să o aibă acesta la soluționarea cauzelor ce îi sunt repartizate. Referitor la prevederile art. 215 alin. 3 din Codul penal, instanța arată că prin Decizia nr. 58 din 23 martie 2000 Curtea Constituțională a constatat că acestea nu contravin prevederilor constituționale. Cât privește dispozițiile art. 7 alin. (4) din Legea nr. 51/1995, instanța consideră că acestea se

armonizează cu restul dispozițiilor cuprinse în acest act normativ și că ele sunt constituționale.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18<sup>1</sup> din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

**Președintele Camerei Deputaților** arată că litigiul în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 alin. 1 din Legea nr. 92/1992 se află în etapa apelului, iar la instanța de fond, al cărei complet este criticat sub aspectul compunerii sale, nu s-a ridicat această excepție. De aceea, se apreciază că soluționarea cauzei în apel nu depinde de prevederile art. 17 alin. 1 din Legea nr. 92/1992, care privesc compunerea completului la judecarea cauzei în primă instanță. Pe de altă parte, analizând și pe fond excepția de neconstituționalitate, se apreciază că dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate și nici celor ale art. 6 pct. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Cu privire la dispozițiile art. 215 alin. 3 din Codul penal, președintele Camerei Deputaților arată că aceasta a mai făcut obiectul controlului de constituționalitate, Curtea Constituțională pronunțându-se în sensul respingerii excepției. În sfârșit, se apreciază că nici excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (4) din Legea nr. 51/1995 nu este întemeiată.

**Guvernul** apreciază că excepția ridicată este neîntemeiată. Se arată că dispozițiile art. 17 din Legea nr. 92/1992 nu contravin prevederilor constituționale invocate de autorul excepției și că, prin dispozițiile legale privind incompatibilitățile, numirea, promovarea și eliberarea din funcție a magistraților, legislația română răspunde exigențelor unui proces echitabil, în sensul prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În ceea ce privește dispozițiile art. 215 alin. 3 din Codul penal, este evocată jurisprudența instanței constituționale.

**Avocatul Poporului** arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată sub toate aspectele. Se apreciază că, față de obiectul procesului penal în care a fost ridicată, și anume contestarea condamnării autorului pentru exercitarea fără drept a profesiei de avocat, excepția ce vizează dispozițiile Legii nr. 51/1995 poate avea un scop abuziv, anume acela de a împiedica aplicarea prevederilor legale care interzic juriștilor care nu au calitatea de avocați să practice avocatura.

**Președintele Senatului** nu a transmis punctul său de vedere.

#### CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților, Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile

procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 17 alin. 1 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, care privesc compunerea completului la judecarea cauzei în primă instanță, ale art. 215 alin. 3 din Codul penal, referitoare la înșelăciunea în convenții, și ale art. 7 alin. (4) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, modificată și completată prin Legea nr. 489/2002, referitoare la exercitarea profesiei de către avocați străini. Textele legale criticate au următorul conținut:

— Art. 17 alin. 1 din Legea nr. 92/1992: *„Cauzele date, potrivit legii, în competența de primă instanță a judecătorilor, tribunalelor și curților de apel se judecă de un singur judecător.”;*

— Art. 215 alin. 3 din Codul penal: *„Inducerea sau menținerea în eroare a unei persoane cu prilejul încheierii sau executării unui contract, săvârșită în așa fel încât, fără această eroare, cel înșelat nu ar fi încheiat sau executat contractul în condițiile stipulate, se sancționează cu pedeapsa prevăzută în alineatele precedente, după distincțiile acolo arătate.”;*

— Art. 7 alin. (4) din Legea nr. 51/1995 (introdus prin Legea nr. 489/2002): *„În cazul tuturor formelor de exercitare a profesiei de către avocații străini se pot utiliza denumirea și numele forme de exercitare a profesiei din țară sau din străinătate, în condițiile prezentului articol.”*

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată, deoarece nici una dintre dispozițiile legale criticate nu aduce atingere prevederilor constituționale sau actelor internaționale invocate de autorul excepției.

I. O primă critică de neconstituționalitate vizează dispozițiile art. 17 alin. 1 din Legea nr. 92/1992, privitoare la judecarea în complet format dintr-un singur judecător. Sub acest aspect, se consideră că textul legal criticat este contrar prevederilor art. 11 și 20 din Constituție, cu referire la prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privitoare la dreptul la un proces echitabil. Se susține că un complet de un singur judecător nu poate asigura o judecată imparțială și se invocă un proiect de lege care prevede judecata în complete de doi judecători, ca o recunoaștere a neconstituționalității textului criticat.

Curtea constată că susținerile autorului excepției sunt neîntemeiate, deoarece, potrivit dispozițiilor art. 125 alin. (3) din Constituție, stabilirea competenței și procedura de judecată sunt atributul exclusiv al autorității legiuitoare, iar în conformitate cu prevederile constituționale ale art. 123

alin. (2), judecătorii sunt independenți și se supun numai legii. În aplicarea dispozițiilor constituționale, Legea nr. 92/1992 stabilește componența completului de judecată și conduita pe care trebuie să o aibă acesta la soluționarea cauzelor ce îi sunt repartizate.

Totodată, este de observat că dispozițiile art. 6 pct. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, invocat de autorul excepției, nu cuprind cerința ca instanța care judecă litigiile în primă instanță să aibă în compunere un anumit număr de judecători, ci lasă libertate autorității legiuitoare naționale să instituie acea instanță independentă și imparțială, care să asigure judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzelor.

Sub aspectul imparțialității, atât Legea fundamentală, cât și Legea nr. 92/1992 prevăd dreptul și obligația judecătorilor de a se supune numai legii, activitatea de judecată desfășurându-se, potrivit legii, strict în limitele cadrului legal.

În speță, dacă autorul excepției s-ar fi îndoit de imparțialitatea judecătorului în prima instanță, ar fi avut la dispoziție mijloacele de apărare prevăzute de lege.

Invocarea, în motivarea excepției, a existenței unui proiect de lege pentru organizarea judecătorească, prin care nu se admite judecarea în complet format dintr-un singur judecător, nu este relevantă, neavând nici o concludență pentru soluționarea acesteia.

II. Cea de a doua critică de neconstituționalitate privește dispozițiile art. 215 alin. 3 din Codul penal, despre care autorul excepției susține că ar fi contrare art. 11, 20, art. 23 alin. (9) și art. 134 alin. (2) lit. a) din Constituție, precum și art. 1 din Protocolul nr. 4 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care interzic privarea de libertate pentru datorii.

Analizând susținerile formulate, Curtea constată că acestea sunt neîntemeiate, deoarece textul de lege criticat nu

sanționează neplata datoriei, astfel cum arată autorul excepției, ci escrocheria practică la încheierea sau executarea unui contract, ca atentat la bunurile persoanei prin amăgire, infracțiune prevăzută în toate legislațiile penale. De altfel, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 3 din Codul penal, prin Decizia nr. 58 din 23 martie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 228 din 23 mai 2000, respingând excepția ca neîntemeiată.

III. În sfârșit, o ultimă critică de neconstituționalitate privește dispozițiile art. 7 alin. (4) din Legea nr. 51/1995, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 489/2002, referitoare la condițiile de exercitare a profesiei de avocat. În opinia autorului excepției, aceste dispoziții sunt contrare prevederilor art. 16 din Constituție, referitoare la egalitatea în drepturi, și ale art. 14 din Convenție, referitoare la interzicerea discriminării. Se motivează că aceste dispoziții creează un statut privilegiat pentru avocații străini care exercită profesia în România.

Aceste critici nu pot fi reținute. Completarea Legii nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat s-a făcut după studierea legislației similare din celelalte state europene, a celorlalte dispoziții legale în domeniul drepturilor omului și al dreptului muncii. Nu se poate afirma că legea ar admite practicarea avocaturii de către persoane care nu au calitatea de avocat. Faptul că autorul excepției înființase, în anul 1991, în temeiul Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările ulterioare, o societate care avea ca obiect, printre altele, acordarea de consultanță juridică, nu îl absolvă de răspundere pentru nerespectarea Legii nr. 51/1995.

Criticile de neconstituționalitate fiind neîntemeiate, excepția urmează să fie respinsă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și art. 145 alin. (2) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (3) și (6) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

#### CURTEA

În numele legii

#### DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 alin. 1 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, ale art. 215 alin. 3 din Codul penal și ale art. 7 alin. (4) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, excepție ridicată de Dorin Andronic în Dosarul nr. 404/2000 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția penală.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 februarie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,  
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,  
**Florentina Geangu**

**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE  
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE**  
MINISTERUL SĂNĂTĂȚII ȘI FAMILIEI

**ORDIN**  
**pentru aprobarea Normelor tehnice privind asigurarea curățeniei, dezinfecției,  
efectuarea sterilizării și păstrarea sterilității obiectelor și materialelor sanitare  
în unitățile sanitare de stat și private**

Având în vedere dispozițiile Legii nr. 100/1998 privind asistența de sănătate publică,  
în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 22/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății și Familiei, cu  
modificările și completările ulterioare,  
văzând Referatul Direcției generale de sănătate publică nr. DB 2.284/2003,

**ministrul sănătății și familiei** emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele tehnice privind asigurarea curățeniei, dezinfecției, efectuarea sterilizării și păstrarea sterilității obiectelor și materialelor sanitare în unitățile sanitare de stat și private, prevăzute în anexele nr. 1 și 2\*) care fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Nerespectarea prevederilor prezentului ordin se sancționează conform Legii nr. 98/1994 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor la normele legale de igienă și sănătate publică, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Direcția generală de sănătate publică, Direcția generală a bugetului, Inspekția Sanitară de Stat, ministerele cu rețea sanitară proprie și toate unitățile care desfășoară activități medicale, indiferent de forma de organizare, vor duce la îndeplinire dispozițiile prezentului ordin.

Art. 4. — La data publicării prezentului ordin orice alte dispoziții contrare își încetează aplicabilitatea.

Art. 5. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății și familiei,  
**Daniela Bartoș**

București, 6 martie 2003.  
Nr. 185.

\*) Anexele nr. 1 și 2 se publică ulterior.

---

**EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR**

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,  
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București  
și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București  
(alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,  
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,  
E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro